

[Carsten Andersen]

I den dagsorden, der blev vedtaget den 23. februar 1989, lå der faktisk en opfordring til justitsministeren om at komme med en opgørelse over, hvad det kostede med et ressourcetilskud. Et af problemerne er, at udgifterne ved beskikkelse af personlige rådgivere i henhold til bistandsloven skal afholdes 100 pct. af kommunerne. Tidligere blev de afholdt med 50 pct.s statsrefusion og 50 pct. af kommunerne. Da man fjernede de 50 pct.s statstilskud, dalede antallet af beskikkelser over for unge og over for familierne med ca. 50 pct.

Vil Kristeligt Folkeparti f.eks. være med til, at man tilbagefører beskikkelse af personlige rådgivere i henhold til bistandsloven som en bistandsydelse, sådan at man kan give 50 pct.s tilskud til det? For så er vi jo et skridt i retning af, at man – som det hed i debatten i februar – »mandsopdækker« omkring nogle af de unge. Endelig sætter man også nogle personlige ressourcer ind over for familierne for at få dem til at fungere.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti vil meget gerne være med til at se på problemet og, om det er muligt, undersøge, om det er årsagen, og hvordan det ligger med de forhold.

Men det er jo også en kommunal sag, sådan forstået, at kommunerne kan spare nogle penge ved at få de unge ud af kriminalitet. Vores udgifter hænger jo sammen, og man kan sige, at mange af vores problemer hænger ofte sammen med, at man har en kommunalkasse, en amtskasse og så staten, der gør noget. Hvis vi i langt højere grad lod det gå sammen, sådan at det var et fælles ansvar!

Så kan man diskutere, hvordan økonomien skal fordeles, om man skal lægge op til, at det vil være en fordel for kommunerne at gøre noget mere. Det prøver vi jo på andre fronter at gøre.

Vi vil meget gerne være med til at se på, om det også på andre områder kan gøres bedre, sådan at vi virkelig lægger op til, at udgifterne bliver reduceret. Når først du er kriminel og er kommet ind i systemet og skal fjernes fra hjemmet, så koster det jo tusinder og tusinder af kroner. Kan man på et tidligere tidspunkt få reddet den unge ud af det, er det langt billigere for samfundet – plus alle de menneskelige fordele.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Ærlig talt synes jeg, det er lige ved at lykkes SF at få afsپoret denne debat. Det eneste, der er blevet sagt fra den side, er jo: Der skal flere penge til. Kommunerne skal have flere penge. Vi skal have ansat nogle flere. De skal alle sammen have fuld løn.

Hvad er det egentlig, forslaget går ud på? Er det ikke at hjælpe nogle unge, som har set sig lige lovlig ivrige på at få nogle materielle goder uden at betale for dem? Er det ikke, fordi vi i virkeligheden bruger for mange penge på vores unge? For så kan det siges at være betaling for, at vi ikke er hjemme hos vores egne unge, eller hvordan man ønsker at udtrykke det.

Jeg tror ikke, at det hele tiden bare drejer sig om penge. Her er der faktisk også tale om mennesker og menneskesyn. Man skulle hellere spørge: Gider man overhovedet tale med den unge, eller gider man kun at diskutere lønninger?

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Jeg ved godt, at hukkommelsen i Fremskridtspartiet er utrolig kort. Fremskridtspartiet tilsluttede sig faktisk det af SF og Socialdemokratiet fremsatte dagsordensforslag den 23. februar 1989, og det er til dele af indholdet af det dagsordensforslag, jeg stiller nogle spørgsmål.

Fremskridtspartiet tilsluttede sig faktisk, at justitsministeren skulle undersøge ressourcforbruget og derefter komme med nogle forslag. Det er det, jeg tager frem i dag, men jeg kan forstå, at Fremskridtspartiet måske ikke har overskuet konsekvenserne af sine handlinger, heller ikke dengang.

Det, som egentlig kalder mig herop, er, at det er et problem i forbindelse med kriminelle inden for ungdomsområdet, at hvis de unge kommer i fængsel eller varetægtsarrest, så er det Kriminalforsorgen, der skal betale, men hvis det er ude i kommunerne og det er kommunale institutioner, så er det amtskommunerne og kommunerne, der skal betale.

Med Folketingets § 71-tilsyn aflagde vi et besøg oppe på en lukket afdeling, der hedder Sølager, hvor unge kommer i varetægtsurrogatophold. Der bruger man temmelig meget tid på at undersøge og lave behandlingsforslag til kom-